

ไทยต้องเข้ม!! ห้ามนำเข้าเครื่องในหมูสหรัฐฯ

ที่มาภาพ : <http://dingo.care2.com/pictures/causes/3146/3145240.large.jpg>

พมเคยพูดถึงประเด็นที่สหรัฐฯ พยายามระบายนชิ้นส่วนสุกรที่คนอเมริกันไม่รับประทาน ให้ออกไปสู่ประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะในเอเชีย ซึ่งเขาก็ทำสำเร็จในหลายประเทศ แต่กับประเทศไทย เขาพยายามกดดันเรามา เท่าที่ผมจำได้ก็ตั้งแต่ปี 2555 โฉมมาตลอด แม้กระทั่งหยิบยกประเด็น ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (TPP) มาบีบบังคับให้ไทยต้องเปิดนำเข้าเครื่องในหมู หัวหมู ... สุดท้าย เมื่อประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนใหม่เข้ามา และถอนสหรัฐฯ ออกจากข้อตกลง TPP ไปก็น่าจะเป็นข่าวดีของประเทศไทย รวมถึงเกษตรกรคนเลี้ยงหมูของไทยด้วย ...

แต่การถกกลับไม่เป็นเช่นนั้น ... สหรัฐฯ ยังคงมีความพยายามที่จะกดดันไทยในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง ล่าสุด ยกกรณีค้าขายกับไทยแล้วขาดดุลการค้า และนำเข้าปอร์คเนื้อมาเจอจากรัฐบาลไทยเปิดนำเข้าชิ้นส่วนหมูสหรัฐฯ อีกแล้ว... เหตุผลเดียวของสหรัฐฯ คือต้องการระบายผลผลิตที่เหลือทิ้งในประเทศของตน นอกจากระบายของแล้ว ยังได้รับผลประโยชน์เป็นตัวเงินกลับไปอีก ซึ่งถ้ารัฐบาล

ไทยตกปากรับคำ นั้นหมายถึง “หายนะ” ที่จะมาเยือนประเทศไทยและคนไทยทั้งประเทศเลยทีเดียว

หายนะประการแรก...อาชีพเกษตรกรไทย : อาชีพ

การเลี้ยงสุกรช่วยสร้างความมั่นคงและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่เกษตรกรไทยทั่วประเทศมาช้านาน และในกระบวนการผลิตสุกรของไทยนั้น มีพัฒนาการและเติบโตอย่างต่อเนื่อง กระทั่งสามารถผลิตเนื้อสุกรที่มีคุณภาพสูงได้อย่างเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ แม้บางครั้งผลผลิตจะเกินความต้องการบ้างก็เป็นเพียงครั้งคราวตามกลไกตลาดเท่านั้น หากมีสุกรจากสหรัฐฯ เข้ามาอีกก็จะส่งผลให้ปริมาณสุกรล้นตลาด เกินความต้องการบริโภค ราคาสุกรจะตกต่ำลงทันที

ขณะเดียวกัน สหรัฐฯ ยังเป็นแหล่งปลูกถั่วเหลืองและข้าวโพดของโลก ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตอาหารสัตว์ ทำให้อาหารสัตว์มีราคาถูก สุกรจากสหรัฐฯ จึงมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำมาก ตรงกันข้ามกับการผลิตอาหารสัตว์ของไทย ที่ต้องอาศัยการนำเข้ากากถั่วเหลืองในอัตราราคาที่แพงลิบและยังมีภาษีนำเข้าอีก ดังนั้น ไม่มีทางเลยที่

สหรัฐจะสามารถทำต้นทุนได้ต่ำกว่าสหรัฐฯ ไม่เพียงเท่านั้น รัฐบาลสหรัฐฯ ยังอุดหนุนผู้เลี้ยงสุกรสหรัฐฯ ในด้านอื่นๆ ด้วย ยิ่งทำให้ความสามารถในการตีตลาดต่างประเทศของสหรัฐฯ เป็นไปได้ง่ายขึ้น ทำการตัดราคาจำหน่ายได้อย่างเต็มที่ กลายเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในเวียดนามและอีกหลายประเทศต้องล้มละลายในที่สุด เนื่องจากไม่สามารถต่อยอดกับยักษ์ใหญ่สหรัฐฯ ได้

หายนะประการที่สอง...สุขภาพคนไทย : สหรัฐฯ เป็นแหล่งผลิตสารเร่งเนื้อแดงที่สำคัญ ทั้งยังเป็นประเทศที่อนุญาตให้มีการใช้สารเร่งเนื้อแดงได้อย่างถูกกฎหมาย อาจกล่าวได้ว่าเนื้อสุกรของสหรัฐฯ มีสารเร่งเนื้อแดงทั้ง 100% ก็คงไม่ผิด โดยสหรัฐฯ พยายามผลักดันให้ทั่วโลกยอมรับสารเร่งเนื้อแดง ผ่านองค์กรสากลที่ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานอาหารหรือโคเดกซ์ (Codex) แล้วใช้ผลการโหวตที่ชนะอย่างเฉียดฉิวจากเวทีนี้ในการต่อรองผลประโยชน์ในด้านการเปิดตลาดเนื้อสุกรในประเทศต่างๆ พร้อมเปิดตัวสารเร่งเนื้อแดง ตัวใหม่คือ แร็กโตปามีน (Ractopamine)

ส่วนประเทศไทยก็ยังคงยืนยันห้ามใช้สารเร่งเนื้อแดงหรือยาในกลุ่มเบตาอะโกนิสต์ผสมอาหารสัตว์ทุกตัว (รวมทั้งแร็กโตปามีน) ด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัยเช่นกัน โดยกรมปศุสัตว์ไม่อนุญาตให้นำไปผสมอาหารสัตว์เนื่องจากยานี้มีอยู่ใน

ในกลุ่มเบตาอะโกนิสต์ เช่นเดียวกับ ชาลบูตามอล และ เคลนบูเตอร์อล

แม้จะสามารถเร่งเนื้อแดงได้โดยช่วยเพิ่มปริมาณเนื้อแดงและลดไขมันในเนื้อสัตว์ลง แต่สารดังกล่าวมีโทษต่อสัตว์และมนุษย์ เพราะมีฤทธิ์กระตุ้นสมองและระบบไหลเวียนโลหิต ยิ่งถ้าใช้เกินขนาดจะทำให้สัตว์อยู่ในสภาพถูกทรมาน ขณะที่หากมนุษย์บริโภคเข้าไปก็จะเกิดอาการใจสั่น นอนไม่หลับ ซึ่งไทยเราก็ประกาศห้ามใช้สารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหารสัตว์อย่างเด็ดขาด ตั้งแต่วันที่ 14 มิถุนายน 2542 ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสหภาพยุโรปและอีกหลายประเทศที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในอาหาร

ผลผลิตสุกรของสหรัฐฯ มีมากจนเกินความต้องการและบางชิ้นส่วนอย่าง เครื่องในหมู หัวหมู คนอเมริกันก็ไม่นับประทาน จึงจำเป็นต้องผลักดันออกสู่ประเทศที่สหรัฐฯ ยังพอใช้อำนาจบีบบังคับให้เปิดรับเนื้อหมูสหรัฐฯ ได้ อาทิ ประเทศกำลังพัฒนาอย่างเวียดนาม ขณะที่สหภาพยุโรปและรัสเซียต่างก็ปฏิเสธหมูสหรัฐฯ อย่างไรก็ตามเมื่อไหร่ที่ไทยเปิดรับแล้ว ด้วยเหตุผลของความปลอดภัยทางอาหาร

การที่สหรัฐฯ ใช้ความเป็นมหาอำนาจในการต่อรองและบีบบังคับไทยเช่นนี้ ไม่เพียงอุตสาหกรรมเลี้ยงสุกรเท่านั้นที่จะได้รับผลกระทบ แต่มันจะมีผลเป็นลูกโซ่ต่อเนื่องไปถึงเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพด ผู้ผลิตอาหารสัตว์ ยา และเวชภัณฑ์ ซึ่งถ้ารวมมูลค่าทั้งอุตสาหกรรมก็สูงถึงราว 80,000 ล้านบาท หากต้องล้มละลายเพราะสหรัฐฯ บุกตลาดไทยแล้ว...ย่อมต้องกระทบภาพรวมเศรษฐกิจของชาติด้วยแน่นอน

ถึงบรรทัดนี้ คงได้แต่เป็นกำลังใจให้รัฐบาลไทยเข้มแข็ง และยืนหยัดปกป้องประเทศจาก “สงครามการค้า” ที่สหรัฐฯ พยายามหลอกล่อให้ชนะให้ได้ในสนามประเทศไทย...อย่าปล่อยให้ชีวิตผู้บริโภคชาวไทยต้องแขวนไว้กับการกินสารเร่งเนื้อแดงนำเข้าจากสหรัฐฯ...และอย่าปล่อยให้ไทยต้องกลายเป็นสุสานของเกษตรกรคนเลี้ยงหมูเถกเช่นที่เกษตรกรเวียดนามต้องประสบเลวครับ.

ดร.กานต์ สุขสุแพทย